

عنوان مقاله:

سرریز انتشار گاز دی اکسیدکربن در کشورهای عضو اوپک

محل انتشار:

فصلنامه علمی محیط زیست و توسعه فرابخشی، دوره 8، شماره 79 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سمانه باقری - گروه علوم اقتصادی، دانشکده اقتصاد، مدیریت و حسابداری، دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: انقلاب صنعتی نه تنها عصر جدیدی از رشد سریع اقتصادی را در کشورها آغاز کرد، بلکه پدیده های امروزی، مانند گرمایش جهانی و تغییرات آب و هوایی را نیز به همراه داشت. از جنبه های اصلی انقلاب صنعتی، تبدیل اقتصاد جهانی به اقتصادهای مبتنی بر سوخت-های فسیلی است. استفاده از سوخت های فسیلی به طور مستمر سطح کربن موجود در جو را مختل می کند و در نتیجه باعث حفظ گرما در جو می شود. با توجه به این که کشورهای عضو اوپک، فروشنده نفت هستند و در مصرف انرژی های فسیلی، مزیت نسبی دارند و مصرف انرژی به انتشار گاز کربنیک منجر می شود، پس پژوهش در زمینه انتشار گاز کربنیک ضرورت می یابد. مواد و روش ها: در این پژوهش، ابتدا با استفاده از شاخص سرریز دیبلد-ییلماز، سرریز انتشار گاز کربنیک در کشورهای عضو اوپک بررسی شد و سپس با استفاده از تئوری شبکه پیچیده، شبکه سرریز در کشورهای عضو اوپک بررسی شد. نتایج: مطابق نتایج این پژوهش، سرریز انتشار گاز کربنیک از کشور آنگولا به ایران ۱/۶ درصد، امارات متحده عربی ۶ درصد، الجزایر ۸/۰ درصد، اکوادور ۹/۱ درصد، عراق ۱ درصد، کویت ۱۲ درصد، لیبی ۵ درصد، نیجریه ۴/۱ درصد، قطر ۱ درصد، عربستان سعودی ۳/۳ درصد و ونزوئلا ۸/۸ درصد است. کویت بیشترین سرریز انتشار گاز کربنیک به ایران را دارد. بیشترین سرریز انتشار گاز کربنیک از ایران به کشور عراق و آنگولا است. در این پژوهش، گرچه ها، کشورهای عضو اوپک هستند و ضخامت یال های بین گرچه ها، مقدار سرریز انتشار گاز کربنیک در بین کشورهای عضو اوپک می باشد. مقدار Contribution to others که به معنی سرریز انتشار گاز کربنیک انتقالی است برای کشور امارات متحده عربی بیشترین مقدار است و به این معنی است که این کشور در بین کشورهای عضو اوپک بیشترین مقدار سرریز انتشار گاز کربنیک را دارد. مقدار NET منفی نشان می دهد سرریز خالص دریافتی بالاتر از سرریز منتقل شده است. مقدار NET مثبت نشان می دهد که سرریز انتقالی بالاتر، از اثر سرریز دریافتی است. مقدار TCI (Total Connectedness Index) در این پژوهش ۷۶/۶۱ درصد است که عدد بزرگی است و نشان می دهد اثر سرریز در کشورهای عضو اوپک، قوی است. در نهایت با استفاده از تئوری شبکه پیچیده به بررسی این سرریز پرداخته شد. بحث: مطابق نتایج این پژوهش کشورهای آنگولا، اکوادور، ایران، عراق، لیبی و ونزوئلا، فرستنده سرریز انتشار گاز کربنیک و کشورهای کویت، نیجریه، قطر، عربستان و الجزایر، گیرنده سرریز انتشار گاز کربنیک هستند. کشور کویت، بیشترین سرریز انتشار گاز کربنیک به ایران را دارد. بیشترین سرریز انتشار گاز کربنیک از ایران به کشور عراق و آنگولا است. شاخص TCI ۷۶/۶۱ درصد است که نشان می دهد اثر سرریز در این کشورها قوی است. قطر بزرگترین فرستنده اثر انتشار گاز کربنیک در شبکه اثر سرریز انتشار گاز کربنیک در کشورهای عضو اوپک می باشد. کشور لیبی دارای بیشترین مقدار Weighted Indegree است و فرستنده اثر سرریز انتشار گاز کربنیک، کشور قطر دارای بیشترین مقدار Weighted Degree است. کشورهای قطر، نیجریه و آنگولا در یک خوشه ...

کلمات کلیدی:

اثر سرریز، انتشار گاز دی اکسید کربن، شاخص سرریز دیبلد-ییلماز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1781680>

